

32. nedjelja kroz godinu C

*Vjeran je Gospodin koji
će nas učvrstiti i sačuvati od Zloga. (2 Sol 3,3)*

Prvo čitanje

2. o Makabejcima 7,1-2.9-14

U one dane: Uhvatiše sedmoricu braće zajedno s njihovom majkom. Kralj naredi da ih biju bičevima i volovskim žilama: htjede ih prisiliti da jedu zabranjeno svinjsko meso. Jedan od njih progovori u njihovo ime: "Što nas želiš pitati i od nas saznati? Radije ćemo umrijeti nego da prestupimo zakone svojih otaca!"

Drugi izdišući reče: "Ti nam, zlikovče, oduzimaš sadašnji život, ali će nas Kralj svijeta, zato što umiremo za njegove zakone, uskrisiti na život vječni."

Nakon njega mučili su i trećega. On spremno isplazi jezik, kad su zatražili, i hrabro pruži ruke. Junački reče: "Od Neba sam primio ove udove, ali ih zbog njegovih zakona prezirem i nadam se da ću ih od njega natrag dobiti." I sam kralj i njegova pratnja zadiviše se hrabrosti mladića koji je prezirao muke. Kad je taj preminuo, podvrgli su četvrtoga istim mukama. Prije nego što je izdahnuo, reče ovo: "Blago onom koji umre od ruke ljudi, u čvrstoj nadi koju ima od Boga: da će ga Bog uskrisiti! A ti – za tebe nema uskrsnuća na život!"

Drugo čitanje

2. Solunjanima 2,16 – 3,5

Braćo i sestre! Sam Gospodin naš Isus Krist i Bog, Otac naš, koji nas uzljubi i koji nam po milosti dade trajno ohrabrenje i dobru nadu, neka ohrabri vaša srca i neka ih učvrsti u svakom dobru djelu i riječi. Uostalom, molite, braćo i sestre, za nas da riječ Gospodnja trči i proslavlja se kao i u vas i da se oslobodimo nezgodnih i opakih ljudi. Jer nemaju svi vjere! Ali vjeran je Gospodin koji će nas učvrstiti i sačuvati od Zloga. A uzdamo se, u Gospodinu, u vas: da vršite i da ćete vršiti ono što vam zapovijedamo. A Gospodin neka upravi srca vaša k ljubavi Božjoj i postojanosti Kristovoj.

U ono vrijeme: Pristupe k Isusu neki od saduceja, koji niječu uskrsnuće.

Reče im Isus: " Djeca se ovog svijeta žene i udaju. No oni koji se nađoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se žene niti udaju. Zaista, ni umrijeti više ne mogu: anđelima su jednaki i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća."

"A da mrtvi ustaju, naznači i Mojsije kad u odlomku o grmu Gospodina zove Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom Jakovljevim. A nije on Bog mrtvih, nego živih. Ta svi njemu žive."

Za razmišljanje

Saduceji – konzervativna vjerska stranka iz Isusova vremena – priznavali su kao Bibliju samo pet knjiga Mojsijevih. Budući da kao vjerni tumači Pisma nisu pronašli ni jedno mjesto gdje bi se govorilo o uskrsnuću mrtvih odbijali su taj nauk, a time i predodžbu o ljudskoj besmrtnosti. Kao odgovor na njihovo pitanje Isus najprije naglašava bitnu razliku između života na ovom svijetu (gdje je za održanje života važno rađanje nasljednika) i života u budućem svijetu (u kojem se održavanje života više ne treba osiguravati nasljednicima, jer je život onda dioništvo na božanskom životu). Isus se poziva na isti autoritet kao i Saduceji: na Mojsija. On podsjeća da se Bog predstavlja kao Bog živih; stoga moraju svi biti živi, pa i oni koji su već umrli, jer on nije Bog mrtvih. Uskrsno otajstvo naše vjere ne govori ništa drugo nego da se ne moramo bojati smrti, jer je Isusovo uskrsnuće odlučujuće spasenjsko djelovanje Božje. Ništa drugo ne može biti temelj našeg kršćanskog oblikovanja života osim zajedništva smrti i življenja s Kristom. Naša pak se vjera danomice ispituje na temelju iskustava koja nam sugeriraju da je smrt jača od života. Možda ubuduće možemo pokušati svjesno vjerovati u život, dnevno si barem jedamput posvijestiti da je vječan život, a ne smrt. Jer Bog u kojeg vjerujemo je Bog živih. A samo onaj tko se ne mora bojati smrti može se okušati u životu – i to u svoj njegovoj punini!

32. nedjelja kroz godinu C

*Vjeran je Gospodin koji
će nas učvrstiti i sačuvati od Zloga. (2 Sol 3,3)*

Prvo čitanje

2. o Makabejcima 7,1-2.9-14

U one dane: Uhvatiše sedmoricu braće zajedno s njihovom majkom. Kralj naredi da ih biju bičevima i volovskim žilama: htjede ih prisiliti da jedu zabranjeno svinjsko meso. Jedan od njih progovori u njihovo ime: "Što nas želiš pitati i od nas saznati? Radije ćemo umrijeti nego da prestupimo zakone svojih otaca!"

Drugi izdišući reče: "Ti nam, zlikovče, oduzimaš sadašnji život, ali će nas Kralj svijeta, zato što umiremo za njegove zakone, uskrisiti na život vječni."

Nakon njega mučili su i trećega. On spremno isplazi jezik, kad su zatražili, i hrabro pruži ruke. Junački reče: "Od Neba sam primio ove udove, ali ih zbog njegovih zakona prezirem i nadam se da ću ih od njega natrag dobiti." I sam kralj i njegova pratnja zadiviše se hrabrosti mladića koji je prezirao muke. Kad je taj preminuo, podvrgli su četvrtoga istim mukama. Prije nego što je izdahnuo, reče ovo: "Blago onom koji umre od ruke ljudi, u čvrstoj nadi koju ima od Boga: da će ga Bog uskrisiti! A ti – za tebe nema uskrsnuća na život!"

Drugo čitanje

2. Solunjanima 2,16 – 3,5

Braćo i sestre! Sam Gospodin naš Isus Krist i Bog, Otac naš, koji nas uzljubi i koji nam po milosti daje trajno ohrabrenje i dobru nadu, neka ohrabri vaša srca i neka ih učvrsti u svakom dobrom djelu i riječi. Uostalom, molite, braćo i sestre, za nas da riječ Gospodnja trči i proslavlja se kao i u vas i da se oslobodimo nezgodnih i opakih ljudi. Jer nemaju svi vjere! Ali vjeran je Gospodin koji će nas učvrstiti i sačuvati od Zloga. A uzdamo se, u Gospodinu, u vas: da vršite i da ćete vršiti ono što vam zapovijedamo. A Gospodin neka upravi srca vaša k ljubavi Božjoj i postojanosti Kristovoj.

U ono vrijeme: Pristupe k Isusu neki od saduceja, koji niječu uskrsnuće. Upitaše ga: "Učitelju! Mojsije nam napisa: 'Umre li bez djece čiji brat koji imaše ženu, neka njegov brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu.' Bijaše tako sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez djece. Drugi uze njegovu ženu, onda treći; i tako redom sva sedmorica pomriješe ne ostavivši djece. Naposljetku umrije i žena. Kojemu će dakle od njih ta žena pripasti o uskrsnuću? Jer sedmorica su je imala za ženu."

Reče im Isus: "Djeca se ovog svijeta žene i udaju. No oni koji se nađoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se žene niti udaju. Zaista, ni umrijeti više ne mogu: anđelima su jednaki i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća."

"A da mrtvi ustaju, naznači i Mojsije kad u odlomku o grmu Gospodina zove Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom Jakovljevim. A nije on Bog mrtvih, nego živih. Ta svi njemu žive."

Za razmišljanje

Saduceji – konzervativna vjerska stranka iz Isusova vremena – priznavali su kao Bibliju samo pet knjiga Mojsijevih. Budući da kao vjerni tumači Pisma nisu pronašli ni jedno mjesto gdje bi se govorilo o uskrsnuću mrtvih odbijali su taj nauk, a time i predodžbu o ljudskoj besmrtnosti. Kao odgovor na njihovo pitanje Isus najprije naglašava bitnu razliku između života na ovom svijetu (gdje je za održanje života važno rađanje nasljednika) i života u budućem svijetu (u kojem se održavanje života više ne treba osiguravati nasljednicima, jer je život onda dioništvo na božanskom životu). Isus se poziva na isti autoritet kao i Saduceji: na Mojsija. On podsjeća da se Bog predstavlja kao Bog živih; stoga moraju svi biti živi, pa i oni koji su već umrli, jer on nije Bog mrtvih. Uskrsno otajstvo naše vjere ne govori ništa drugo nego da se ne moramo bojati smrti, jer je Isusovo uskrsnuće odlučujuće spasenjsko djelovanje Božje. Ništa drugo ne može biti temelj našeg kršćanskog oblikovanja života osim zajedništva smrti i življenja s Kristom. Naša pak se vjera danomice ispituje na temelju iskustava koja nam sugeriraju da je smrt jača od života. Možda ubuduće možemo pokušati svjesno vjerovati u život, dnevno si barem jedamput posvijestiti da je vječan život, a ne smrt. Jer Bog u kojeg vjerujemo je Bog živih. A samo onaj tko se ne mora bojati smrti može se okušati u životu – i to u svoj njegovoj punini!